

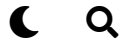

NASLOVNICA

MODA ▾

LJEPOTA ▾

LIFESTYLE ▾

ZDRAVLJE ▾

KARIJERA ▾

ODNOSI ▾

BLOG ▾

DUH I TIJELO

Barbara Slade Jagodić: Nisam mislila da će nam toliko dugo trebati, ali uspjeli smo postati roditelji!

Kad nakon godine dana ne uspijevaš zatrudnjeti, a imaš preko 35, nema previše opcija osim da kreneš doktorima.

Od Petra Begović

Objavljeno 22.11.2022.

Barbara Slade Jagodić gošća je našeg intervjua u okviru serijala

„Mentalno zdravlje žena, trudnica i majki – pričajmo glasnije i pružajmo podršku jasnije. Barbara se online komunikacijom bavi više od 20 godina. Ako želite saznati više o temama kao što su SEO, content writing ili copywriting, pratite Barbaru na njezinim društvenim mrežama, a ako želite saznati više o majčinstvu i borbi na putu do začeca, pročitajte ovaj članak.

Gostovali ste u jednoj televizijskoj emisiji u kojoj ste pričali o majčinstvu. Baš mi je upečatljiva rečenica koju ste izrekli u tom prilogu: „Stara mater, ali sretna mater!“ Jesmo li društvo koje je odredilo koja je dob pogodna za majčinstvo?

Nije do društva, do biologije je. Možemo mi odgađati trudnoću dok se ne osjećamo dovoljno spremne da postanemo majke, ali činjenica jest da nam nakon 35. godine šanse da postanemo mame padaju k'o zrele kruške s grane. Neki imaju tu sreću da zatrudne lako i s 40, ali većina parova će tad ipak morati malo više čekati ili čak po pomoć doktora.

S kojim ste se predrasudama na putu do majčinstva susretali u svojoj okolini?

Popularno

- 1 Breskvice, Breskve ili možda Breskvetine!?
- 2 Zima je najbolje najbolje godišnje doba za seks
- 3 Kiehl's zna što ženi treba!
- 4 Knjiga je najljepši poklon
- 5 Philips OneBlade – Tvoj stil. Tvoja pravila.

Iako sam pokušavala postati mama s 35, pet godina mi se ta želja nije ostvarila. To su znali baš svi oko mene, no oni koji nisu znali su nerijetko zlobno komentirati kako sam karijeristica kojoj je „očito posao draži od obitelji.“

Nakon drugog spontanog pobačaja bila sam u potpunom psihičkom rasulu i nabavila sam jednu prekrasnu macu koja mi je bila tako divna utjeha. Tad su krenuli komentari „Bilo bi ti bolje da nabaviš dijete, ne mačku“ i „Znaš, mačka ti nikad neće reći da te voli?“

Ti su me komentari ubijali. Borila sam se s rastućom depresijom zbog gubitka djeteta, a ljudi su mi nabijali na nos kako bi trebala imati dijete. I to zlobno. Nekim sam znala odbrusiti, većini sam ipak prešutjela jer nisam imala snage da im išta objašnjavam. Tko je tako bezobrazan da ti to kaže ionako nije vrijedan objašnjavanja.

Na koji način ste se informirali o postupcima i metodama za uspješno začeće?

Guglala sam. Naišla sam na *gro* članaka, ali i forumskim diskusija, te se odlučila za Vinogradsku bolnicu. Iako sam tada došla zbog doktora Kune, obzirom da je on taman postao šef *nečega* i nije ga toliko bilo u

operativi, moje je postupke vodio meni nepoznat doktor Bolanča. Upravo je taj doktor ispao najbolji doktor ikad. Da nema njega i njegovog pristupa, mislim da danas ne bih bila mama trogodišnje djevojčice.

U kojem trenutku ste odlučili da je medicinska potpomognuta oplodnja rješenje?

Kad nakon godine dana ne uspijevaš zatrudnjeti, a imaš preko 35, nema previše opcija osim da kreneš doktorima.

Nisam baš mislila da će nam biti potrebno toliko dugo da se ostvarimo kao roditelji, ali ipak smo uspjeli u tome. Nisam nikad skrivala da idemo na postupke, ni na poslu, ni prijateljima, ni široj obitelji... jednostavno, mislim da se ne trebamo sramiti ako zatrebamo pomoć. Kao što idemo doktoru jer nas bole rebra, trebalo bi biti normalno ići doktoru jer imamo druge zdravstvene probleme.

Mina i mama u parkiću

Kada se sada osvrnete na razdoblje iza vas, o čemu ste brinuli kao žena, trudnica i danas kao majka, a možda nije bilo toliko potrebno?

Jednom kad sam uspjela ostati trudna dulje od 3 mjeseca, osjećala sam se svemirski dobro. Trudnoća mi je bila, kako kažu, školska. Niti jedna mučnina, niti jedan problem, baš ništa mi nije bilo teško...vozila sam auto večer prije poroda, toliko mi je sve bilo jednostavno. Nisam se brinula oko ničeg osim da dijete bude zdravo. Napravili smo ranije Nifty test koji je pokazao da je sve divno, no postoji ona mala buba u glavi koja ti ne da mira sve dok ne vidiš dijete u svom naručju.

Kao mamu me brine radim li sve dobro, znam da je na nama roditeljima da odgojimo sretno dijete. Puno čitam o odgoju,

pokušavam biti prisutna i tolerantna
mama koja ipak postavlja zdrave
granice, a sad....vidjet ćemo za
dvadesetak godina jesam li uspjela u
tome.

Mi svi olako upiremo prst u zdravstveni sustav, ali zapravo je cijeli sustav općenito postavljen katastrofa prema ženama.

**Čini li hrvatski zdravstveni sustav
dovoljno za mentalno zdravlje
trudnica i majki?**

Još uvijek živimo u društvu gdje se
na razgovorima za posao
(in)direktno postavljaju pitanja o
obitelji, djeci i namjerama za rađanje,
gdje se ženu na porodičnom smatra
da se odmara, gdje žena nakon
povratka u tvrtku nerijetko dobiva
goru poziciju nego prije, gdje je
napredovanje kao žena izrazito
teško. Osim toga, toliko svjedočimo
nasilju nad ženama i na poslu i
privatno da je to epidemija, a kazni

gotovo da i nema! Tu se a priori kao trudnica i majka ne osjećaš dobro.

Zdravstveni sustav samo je jedan od odraza loše pozicije žena u društvu. Pogledajmo samo situaciju s pobačajima i drame oko toga. Da muškarci ostaju trudni, priča o pobačaju ne bi bilo.

Ali, ja moram pohvaliti zdravstveni sustav jer nudi ipak pomoć i trudnicama i majkama. Ima jako puno kvalitetnih doktora i medicinskog osoblja koji daju sve za pacijente. Spomenut ću odjel IVF-a Vinogradske bolnice gdje rade toliko dobri ljudi da po njihovom angažmanu i pristojnosti pomisliš da si u nekoj privatnoj ordinaciji.

Osim toga, postoje centri za mentalno zdravlje gdje se majkama do 3. godine djetetovog života nudi psihološka pomoć, bez potrebe za uputnicama i financijama, što je itekako bitno jer se mnoge majke bore s postporođajnom depresijom. Nažalost, čujem da se takvim centrima u posljednje vrijeme ukida financiranje...pa evo malog apela da to ne rade.

Kako su klijenti doživjeli Vašu trudnoću, a koliko se bilo teško vratiti poslu nakon porodiljnog dopusta?

Ostala sam trudna dok sam još radila kod drugog poslodavca, a obrt sam imala kao posao sa strane. Na porodiljnom sam odlučila da se ne vraćam poslodavcu jer sam 20 godina po raznim firmama gledala kako se odnose prema majkama i znala sam da ne želim to prolaziti. Nisam htjela ne moći po dijete u vrtić, nisam htjela da mi bude stres reći šefu da mi je dijete bolesno i da moram ostati doma, nisam htjela da me kolege gledaju preko oka jer idem doma točno u 17 h svom djetetu...

Nije tu stvar samo muškaraca, mnoge žene koje se nisu ostvarile kao majke jednostavno kao da ne podnose kolegice majke i misle da su one neradnice. Kažem mnoge,

srećom nisu sve takvog razmišljanja, ali pogledajte malo diskusije online i kuknjave solerica o tome kako one moraju nešto više raditi samo zato jer nisu majke. Muka je to čitati.

Moje radno vrijeme završava u 15 sati kako bih se mogla posvetiti svojoj curici.

Mentalno zdravlje žene, majke i poduzetnice ovisi o dobrom balansu privatnog i poslovnog života. Kako ste to uredili kod sebe?

Ima nečeg jako dobrog kad rodiš s 40 godina – do tad se poslovno ostvariš, naputuješ, odradiš hrpu stvari koje želiš u životu i nemaš onaj FOMO (*fear of missing out*), ali isto tako si i svjesnija svojih kvaliteta i mogućnosti.

S 25 bi mi možda bilo teško ne raditi 12 sati jer si tad u naponu snage, karijera ti uzlijeće, očekuješ neki rast... s 40 se ne moraš više nikom dokazivati.

Postala sam *solopreneur* s jasnim ciljem: da budem *mumpreneur* ili mama poduzetnica, a to znači da mi posao nije na prvom mjestu. Obožavam raditi i da ne radim, mislim da bih bila ogorčena i depresivna, ali moje radno vrijeme završava u 15 sati kako bih se mogla posvetiti svojoj curici.

Naravno da postoje dani kad odradiš nešto navečer, imam neke edukacije, launch nekog projekta, ali to su zaista iznimke. Možda 1x mjesečno, radim nešto navečer. Znam ponekad i vikendom odraditi po 1-2 sata posla dok dijete spava poslijepodne, ali to je to.

Jednostavno ne dozvoljavam da mi posao pojede život. Poslova će uvijek biti, a dijete je (u mom slučaju) samo jedno. Poslovi mogu čekati, dijete ne.

Poruka za kraj svakoj ženi koja čita ovaj tekst i muči se s nekim svojim problemima.

Htjela bih poručiti ženama da budu glasne i zahtjevne, makar ih to koštalo trenutnog posla. Vičite ako vas netko tlači, ne dozvoljavajte da vas iskorištavaju, jer ćete postaviti nezdrave temelje... Ako daš da te gaze, gazit će te. Ako ti se ne da vikati, napustite tu situaciju u kojoj jeste. Ne treba vam u životu da vas

itko tlači. Čak ni da ti kaže „čuj mala...”

Isto tako, dok ste mlade, radite što više možete. Ne radi poslodavca, nego radi sebe. Dok radite, učite. Radom stječete iskustvo.

I družite se. Pola poslovnih prilika leži u poznavanju pravih ljudi.

I nikad, baš nikad, nemojte se upuštati u ljubavne odnose sa šefovima. Vidjela sam oko sebe puno tih situacija i sve su završile loše po ženu.

Tekst je objavljen u sklopu projekta „*Mentalno zdravlje žena, trudnica i majki – pričajmo glasnije i pružajmo podršku jasnije*” koji je financijski podržala Agencija za elektroničke medije kroz projekt Poticanja novinarske izvrsnosti za 2022. godinu.

U ovoj objavi: istaknuto, mentalno zdravlje, trudnoća, zdravlje, žene

Više

Zašto si uvijek tako ljuta? Možda je ovo razlog!

She.hr

DR. VESNA GALL: Problem vezan uz porod najprije će prepoznati ginekolog koji prati trudnoću

Petra Begović

Mame i kćeri: Što očekivati na prvom ginekološkom pregledu

She.hr

Drama Queen: Sve sam to ja, bezobrazna, arogantna...

Drama Queen

ADVERTISEMENT

Impressum

Medijski mali servis j.d.o.o. Sva prava
pridržana.

